

Wie goed doet, goed ontmoet

DIACONAAT VOOR EN DOOR JONGEREN

Samen delen

Bijbelgedeelte Handelingen 2:41-47, 4:32-35, 6:1-7
Zingen Ps. 9: 1, Ps. 69: 13

Kerngedachte

Al jouw bezittingen heb jij van de Heere in bruikleen gekregen om daarmee je naasten te helpen.

Extra informatie voor de leiding

Op de Pinksterdag komen drieduizend zielen tot geloof. De eerste jonge christengemeente wordt gevormd. In deze Bijbelstudie ligt de focus met name op hoe er in deze eerste christengemeente werd omgegaan met geld en goed. Hoe werd daarmee de naaste gediend?

Handelingen 2 vers 41

Er is vrucht op de Pinksterpreek van Petrus. Drieduizend zielen komen tot geloof. De Heilige Geest heeft met het woord gewerkt in het hart van deze mensen. Velen van degenen die tot geloof komen op de Pinksterdag zijn ooggetuige geweest van de dood van de Heere Jezus. Ze nemen het Woord aan, geloven en worden gedoopt. Deze drieduizend personen worden opgenomen onder de discipelen.

Vers 42

De eerste christenen volharden in de leer van de apostelen. Dat wil zeggen dat zij standvastig zijn in het bijwonen van de prediking van het Woord. Ook onderhouden ze de gemeenschap der heiligen. Ze komen veel samen. Regelmatig zijn de christenen bijeen om het Heilig Avondmaal met elkaar te vieren. Verder volharden de eerste christenen in de gebeden: ze zijn voortdurend in gebed tot God.

Vers 43

De Heere laat zien dat Hij de eerste christengemeente erkent. Hij laat dat zien door de tekenen van Zijn aanwezigheid: Hij geeft de apostelen de macht om veel wonderen en tekenen te doen.

Vers 44

De gemeenteleden hebben elkaar lief. Regelmatig zijn ze bij elkaar. Er is een grote bereidheid om elkaar bij te staan. Die bereidheid is zo groot, dat gezegd kan worden: 'zij hadden alle dingen gemeen'. Iedereen was bereid om zijn bezittingen met anderen te delen.

Vers 45

De gemeente richt een soort 'liefdadigheidsfonds' op. Iedereen verkoopt zijn bezittingen. De opbrengst wordt verdeeld onder de armen, zoveel als zij nodig hebben. Dit gebeurt vrijwillig. Het is een uiting van liefde tot de naasten.

Vers 46

De eerste christenen zijn dagelijks in de tempel te vinden. Daar is hun ontmoetingsplaats. Gezamenlijke gemeenschap met God is de beste gemeenschap die we met elkaar kunnen beoefenen (M. Henry). De aanbidding van de Heere moet ook ons dagelijks werk zijn. De christenen zijn 'eendrachtelijk': er wordt geen wanklank onder hen gehoord en er is een grote mate van heilige liefde voor elkaar.

Het sacrament van het Avondmaal wordt van huis tot huis gehouden. Men houdt het waarschijnlijk onder degenen die elkaar gewoonlijk in huis ontmoeten om God te aanbidden. Het houden van het Avondmaal maakt de eerste christenen zeer verheugd. Hun hart is vervuld met heilige blijdschap.

Vers 47

De christenen prijzen God in hun voortdurende gebeden. Ze hebben genade bij het hele volk. Het volk wordt beïnvloed door hun prediking en leven. Ongetwijfeld waren er ook mensen die hen verachtten, maar het grootste deel van het volk is hen gunstig gezind. De Heere laat Zijn aanwezigheid niet alleen door tekenen en wonderen merken, maar ook door dagelijks de inspanningen van de apostelen te zegenen. Elke dag wordt de gemeente groter, doordat mensen tot geloof komen.

Handelingen 4 vers 32

De kring van christenen is inmiddels uitgegroeid tot een menigte. Op de Pinksterdag zijn drieduizend zielen tot geloof gekomen en op een andere dag nog eens vijfduizend. Verder zagen we dat elke dag jonge gelovigen tot de gemeente worden toegebracht. De uitbreiding van de kerk betekent haar heerlijkheid. De gemeente is één van hart en één van ziel.

Niemand van de eerste christenen zei dat hetgeen dat hij had van hemzelf was. Dat wil niet zeggen dat niemand eigendommen had. Het wil juist zeggen dat men zich niet aan zijn eigendommen hechtte. Iedereen was bereid om vrijwillig te delen van zijn bezittingen. Men was bereid om zelf krapper te leven om zo hun minderbedeelde broeders te kunnen helpen. Er is een overvloed aan liefdadigheid: 'alle dingen waren hun gemeen.'

Vers 33

De apostelen gaan door met hun werk. Met grote kracht geven ze getuigenis van de opstanding van de Heere Jezus. 'Grote kracht' kan duiden op de vurigheid waarmee de apostelen het Woord verkondigden. Het kan ook wijzen op de wonderen die zij deden ter bevestiging van de leer die zij verkondigden. De Heere geeft een overvloed van genade over hen.

Vers 34

Niemand in de eerste christengemeente heeft gebrek. De rijken zijn in staat om de armen te onderhouden. De genade van God maakt hen gewillig om dit te doen. Velen verkopen hun bezittingen. Het geld dat daarmee opgehaald wordt leggen de gemeentelieden aan de voeten van de apostelen. De apostelen beheren het geld en delen het uit aan de armen.

Vers 35

Het geld wordt met zorg uitgedeeld: precies naar wat ieder nodig heeft.

Handelen 6 vers 1

Het aantal discipelen neemt toe. Dit is een aanleiding tot tweedracht onder de gelovigen. Er ontstaat gemopper. Vanwege het Pinksterfeest zijn er veel Joden uit omliggende landen van Jeruzalem, onder wie Joden uit Griekenland. Zij hebben op het Pinksterfeest het christelijk geloof omhelsd. Deze Grieken klagen over de Hebreeën, de Joden uit Israël. De Grieken klagen dat hun weduwen 'in de dagelijkse bediening verzuimd (overgeslagen) worden'. Er is heel wat geld bijeengebracht voor de hulp aan de armen, maar – zoals vaker gebeurt in zulke situaties – het was onmogelijk om het iedereen wat betreft de besteding ervan naar de zin te maken.

Vers 2

De twaalf apostelen nemen de leiding. Ze roepen de menigte van de discipelen bij elkaar. De apostelen willen niets besluiten buiten hen om. De apostelen geven aan dat de zorg voor armen en weduwen ('de tafels dienen') hen van de voornaamste taak afhoudt: de verkondiging van Gods Woord.

Vers 3

De twaalf mannen doen een voorstel. Ze willen dat er zeven mannen gekozen worden van wie het de taak wordt om 'de tafels te dienen'. Het moeten geschikte personen zijn, zodat het diaconale werk met zorg en nauwkeurigheid wordt verricht. De mannen moeten een eerlijke reputatie hebben. Mannen aan wie je vertrouwen kunt geven. Ook moeten zij vol zijn van de Heilige Geest. Verder moeten ze vol zijn van wijsheid. Het volk krijgt de opdracht om zeven personen voor te dragen.

Vers 4

Als er zeven mannen worden aangesteld voor de zorg voor armen en weduwen, kunnen de apostelen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord. Door Woord en gebed moet het koninkrijk van Christus worden uitgebreid.

Vers 5

De menigte stemt in met het voorstel van de apostelen. Er worden zeven mannen gekozen. Matthew Henry zegt over deze mannen:

- 1) We kunnen veronderstellen dat dit mensen waren die hun goederen hadden verkocht en het geld ter beschikking van de gemeenschappelijke kas hadden gesteld. Zij die het meest vrijgevig in hun bijdrage waren geweest, waren ook het meest geschikt om hun de verdeling van het geld toe te vertrouwen.
- 2) De zeven mannen dragen allemaal Griekse namen. Dit wijst erop dat zij waarschijnlijk allemaal Griekse of Hellenistische Joden zijn geweest. Dit droeg er vermoedelijk het meest aan bij om het gemopper van de Grieken te stillen. '

Als eerste wordt Stéfanus genoemd. Hij is vol van de Heilige Geest. Zijn naam betekent 'kroon'. Daarna wordt Filippus genoemd. Hij wordt later evangelist. De anderen zijn Próchorus, Nicanor, Timon, Pármenas en Nicoláüs.

Vers 6

De apostelen stellen deze zeven mannen aan tot het dienen aan de tafels. Zij bidden met hen en voor hen. De apostelen smeken in het gebed een zegen voor deze mannen af. Zij verzekeren zij zich ervan, door de oplegging van de handen, dat de zegen in antwoord op het gebed werd geschonken. Dit geeft de zeven mannen het gezag om hun ambt te vervullen.

Vers 7

Nu de apostelen ervoor gekozen hebben om zich enkel en alleen op de prediking te richten, wordt het Evangelie wijder verbreid. Het aantal christenen in Jeruzalem wordt ontelbaar. Zelfs een grote groep priesters komt tot geloof.

